

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO

**GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT**

Prishtinë, më 26 prill 2022
Nr.ref.:RK 1986/22

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

rastin nr. KI121/20

Parashtrues

Besnik Berisha

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme, ARJ–
UZP–108/2019, të 10 tetorit 2019.**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Gresa Caka-Nimani, kryetare
Bajram Ljatifi, zëvendëskryetar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare
Safet Hoxha, gjyqtar
Radomir Laban, gjyqtar
Remzije Istrefi-Peci, gjyqtare dhe
Nexhmi Rexhepi, gjyqtar

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga Besnik Berisha, nga fshati Hajvali, komuna e Prishtinës (në tekstin e mëtejshëm: parashtruesi i kërkesës).

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës konteston kushtetutshmërinë e Aktgjykimit të Gjykatës Supreme, ARJ-UZP-108/2019, të 10 tetorit 2019.
3. Aktgjykimi i kontestuar i është dorëzuar parashtruesit të kërkesës më 22 maj 2020.

Objekti i çështjes

4. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së aktgjykimit të kontestuar, përmes të cilit pretendohet se parashtruesit të kërkesës i janë shkelur të drejtat e garantuara me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], 41 [E Drejta e Qasjes në Dokumente Publike] dhe 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta).

Baza juridike

5. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës, në nenet 22 [Procedimi i kërkesës] dhe 47 [Kërkesa individuale] të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe në rregullin 32 [Parashtrimi i kërkesave dhe përgjigjeve] të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

6. Më 4 gusht 2020, parashtruesi e dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
7. Më 26 gusht 2020, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtarin Nexhmi Rexhepi gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Gresa Caka-Nimani (kryesuese), Bajram Ljatifi dhe Safet Hoxha (anëtarë).
8. Më 29 shtator 2020, Gjykata njoftoi parashtruesin e kërkesës dhe Gjykatën Supreme për regjistrimin e kërkesës.
9. Të njëjtën ditë, Gjykata i dërgoi një shkresë Gjykatës Themelore përmes të cilës kërkoi që ajo të dorëzojë dëshmi se kur i është dorëzuar aktgjykimi i kontestuar i Gjykatës Supreme parashtruesit të kërkesës.
10. Më 30 shtator 2020, Gjykata Themelore i dërgoi fletëkthesën Gjykatës si dëshmi të dorëzimit të aktgjykimit të kontestuar.
11. Më 8 tetor 2020, parashtruesi i kërkesës dorëzoi në Gjykatë një shkresë të re me dokumente shtesë.
12. Më 17 nëntor 2020, Gjykata pranoi një shkresë të re nga parashtruesi i kërkesës me udhëzime se në çfarë mënyre Gjykata do të duhej të vendoste lidhur me kërkesën e tij.

13. Më 17 maj 2021, bazuar në paragrafin 5 të nenit 114 [Përbërja dhe Mandati i Gjykatës Kushtetuese] të Kushtetutës dhe rregullit 12 (Zgjedhja e Kryetarit dhe e Zëvendëskryetarit) të Rregullores së punës, gjyqtarja Gresa Caka-Nimani u zgjodh Kryetare e Gjykatës Kushtetuese. Bazuar në paragrafin (4) të rregullit 12 të Rregullores së punës dhe Vendimit të Gjykatës, u përcaktua që gjyqtarja Gresa Caka-Nimani, detyrën e Kryetares së Gjykatës e merr pas përfundimit të mandatit të Kryetares aktuale të Gjykatës Arta Rama-Hajrizi, më 25 qershor 2021.
14. Më 26 qershor 2021, bazuar në paragrafin (4) të rregullit 12 të Rregullores së punës dhe Vendimit KK-SP 71-2/21, gjyqtarja Gresa Caka-Nimani mori detyrën e Kryetares së Gjykatës, ndërsa bazuar në pikën 1.1 të paragrafit 1 të nenit 8 (Përfundimi i mandatit) të Ligjit, Kryetarja Arta Rama-Hajrizi përfundoi mandatin e Kryetares dhe të gjyqtares së Gjykatës Kushtetuese.
15. Më 30 mars 2022, pas shqyrtimit të raportit të gjyqtarit raportues, Kolegji shqyrtues i propozoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve të rastit

16. Në bazë të shkresave të lëndës, Gjykata mund të vërejë se rasti i parashtruesit të kërkesës ka të bëjë me konkursin e shpallur nga Këshilli Gjyqësor i Kosovës (në tekstin e mëtejme: KGJK) për pranimin e gjyqtarëve të rinj në Gjykatën Themelore, në të cilin ka aplikuar parashtruesi i kërkesës. Pas përfundimit të procesit të selektimit, Komisioni për Rekrutim i Këshillit Gjyqësor të Kosovës (në tekstin e mëtejme: KKGJK), publikoi listën me 37 kandidatë të zgjedhur si gjyqtarë, në të cilën nuk ishte përfshirë parashtruesi i kërkesës.
17. Më 31 tetor 2018, parashtruesi i kërkesës pranoi njoftimin e KGJK-së nr. ZVVGJ/625, në të cilën, ndër të tjera, thuhet *“në procedurën e rekrutimit, rezultateve të testit me shkrim dhe intervistës me gojë, ai si kandidat ka arritur gjithsej 99,6 pikë, dhe që nuk ishte e mjaftueshme për vetë zgjedhjen”*.
18. Më 31 tetor 2018, parashtruesi i kërkesës i dërgoi KKGJK- së kërkesë për qasje në dokumente publike në lidhje me vlerësimin e tij gjatë procesit të selektimit.
19. Më 1 nëntor 2018, parashtruesi i kërkesës parashtroi ankesë në KKGJK, kundër vendimit ZVVGJ/625, me kërkesën *“që KGJK që t'i rikalkulojë pikët për vlerësimin e tij dhe të konstatojë pikët e sakta dhe reale për të si kandidat pjesëmarrës në këtë procedurë të rekrutimit për gjyqtar”*.
20. Më 9 nëntor 2018, KKGJK nxori Vendimin nr. ZVVGJ/692, përmes të cilit refuzoi si të pabazuar ankesën e parashtruesit në lidhje me kërkesën për rivlerësimin e rezultateve të procedurës për zgjedhjen e gjyqtarëve.
21. Më 15 nëntor 2018, parashtruesi i kërkesës parashtroi ankesë pranë Institucionit të Avokatit të Popullit kundër KGJK-së në lidhje me mosveprimin lidhur me kërkesën e tij për qasje në dokumente publike.

22. Më 7 dhjetor 2018, KGJK-ja i dërgoi "Përgjigje" parashtruesit të kërkesës në lidhje me *"kërkesën për qasje në dokumente publike"*, në të cilën e informon atë, ndër të tjera, se: *"Ndërsa për pjesën e kërkesës për dosje të plotë "Ju mund të vini personalisht gjatë ditëve dhe orarit të punës në KGJK, me kërkesë me shkrim, duke specifikuar tërheqjen e dokumentacionit tuaj të dorëzuar gjatë fazës së rekrutimit"*.

Sa i përket pjesës së dytë të kërkesës në lidhje me qasjen në *"dokumentet e vlerësimit në të gjitha fazat e procesit të rekrutimit"*, përgjigja e KGJK-së ishte: *"[...] pas çdo procesi të provimit të gjithë kandidatët kanë pasur të drejtë që mospajtimet dhe kërkesat e tyre t'i paraqesin para komisionit për rishqyrtim të KGJK-së, dhe sipas kërkesës së tyre me shkrim edhe ju është mundësuar që ta shohin testin e tyre dhe rezultatin e arritur me shkrim [...] shkresave tjera nga ana e komisioneve të KGJK-së, përmban të dhëna edhe të kandidatëve të tjerë, atëherë neve si KGJK, na obligon neni 12. pika 1. 6. i Ligjit nr. 03/L-215, për qasje në dokumente publike që kërkesa e juaj për këtë pjesë (qasje) të refuzohet"*.

23. Më 14 dhjetor 2018, parashtruesi i kërkesës parashtroi kërkesëpadi në Gjykatën Themelore-Departamenti për Çështje Administrative (në tekstin e mëtejshëm: Gjykata Themelore), *"për anulimin e Vendimit të Këshillit Gjyqësor nr. ZVVGJ/692 të dt. 09.11.2018 me propozim për sigurimin e provave (para provave) - aktet e vlerësimit në procedurën e rekrutimit për gjyqtarë sipas Konkursit të dt. 31.01.2018 dhe video-incizimet nga intervista me gojë"*.
24. Si bazë për kërkesëpadi, parashtruesi në kërkesëpadi deklaroi *"[...] meqenëse ekziston rreziku potencial që provat kryesore në këtë çështje - aktet e vlerësimit për mua si kandidat pjesëmarrës në këtë procedurë të rekrutimit dhe videoja e regjistruar, të asgjësohen ose vështirë që mund të sigurohen në të ardhmen, derisa padia të vjen në shqyrtim, e lus titullin që të urdhëroj palën e paditur që paraprakisht t'i siguroj provat, përkatësisht aktet e vlerësimit për mua si kandidat pjesëmarrës në këtë procedurë të rekrutimit së bashku me video-incizimin që është regjistruar gjatë intervistimit tim me gojë në këtë procedurë të rekrutimit"*.
25. Parashtruesi i kërkesës e plotësoi kërkesëpadinë e tij gjatë seancës dëgjimore në Gjykatën Themelore, duke kërkuar nga gjykata *"që të sigurojë të njëjtat dëshmi edhe për pesë (5) kandidatë të tjerë që ishin pjesëmarrës në të njëjtin proces të përzgjedhjes [...]"*.
26. Më 17 janar 2019, Institucioni i Avokatit të Popullit lëshoi rekomandime për KGJK-në duke deklaruar, Institucioni i Avokatit të Popullit: *"Rekomandon Këshillit Gjyqësor të Kosovës ta trajtojë kërkesën e ankuesit dhe t'i përgjigjet në pajtim me Ligjin për Qasje në Dokumente Publike dhe legjislacionin përkatës në fuqi"*.
27. Më 17 janar 2019, Gjykata Themelore nxori Aktvendimin A. nr. 2942/18, përmes të cilit refuzon si të pabazuar kërkesën e paditësit *"për sigurimin e provave të cilat gjenden te i padituri Këshilli Gjyqësor i Kosovës, dhe atë:*

aktet e vlerësimit në procedurën e rekrutimit për gjyqtarë sipas Konkursit të dt.31.01.2018 dhe video inqizimet nga intervista me gojë”.

28. Në arsyetimin e vendimit të Gjykatës Themelore, mes tjerash, thuhet “Në seancën e shqyrtimit lidhur me kërkesën e paditësit për sigurimin e provës, paditësi deklaroi gjithashtu se kërkon nga gjykata edhe sigurimin e provave të njëjta edhe për pesë (5) kandidatët e tjerë, duke filluar nga fundi i listës [...] neni 12 i Ligjit Nr. 03/L-215 për Qasje në Dokumente Publike, ku përcakton rastet e përjashtimeve të së drejtës së qasjes në dokumente, në paragrafin 1.6, kufizimi i kësaj të drejte bëhet ndër të tjera me qëllim të mbrojtjes së privatësisë dhe interesave të tjerë legjitim privat. Mbi këtë bazë, gjykata vlerëson se paditësi nuk ka arritur të justifikojë marrjen e provave para kohe, pasi që nuk ekziston rreziku se marrja e këtyre provave më vonë do të vështirësohet ose do të ishte e pamundur. Për më tepër, në bazë të dispozitave të lartcekura, provat e kërkuara nga paditësi, do të cenonin privatësinë e personave të tjerë, të cilët nuk janë palë në këtë procedurë”.
29. Parashtruesi i kërkesës parashtroi ankesë në Gjykatën e Apelit kundër Aktvendimit të Gjykatës Themelore, A. nr. 2942/18, për shkak të “konstatimit jo të drejtë të gjendjes faktike dhe aplikimit të gabuar të së drejtës materiale. Me propozim që të aprovohet ankesa si e bazuar, ndërsa aktvendimi i ankimuar të priset, dhe të obligohet e paditura KGJK që t'i siguroj provat sipas kërkesës së paditësit, ose çështja e kërkesës për sigurimin e provave të kthehet në rivendosje në gjykatën e shkallës së parë”.
30. Më 22 korrik 2019, Gjykata e Apelit nxori Aktvendimin AA. nr. 89/2019, me të cilin refuzoi ankesën e parashtruesit si të pabazuar. Në arsyetimin e Aktvendimit të Gjykatës së Apelit thuhet:

“Përkundër se aktvendimi i gjykatës së shkallës së parë nuk është ankimuar për shkak të shkeljeve esenciale të dispozitave të procedurës, kolegji i kësaj gjykate të njëjtin e ka shikuar sipas detyrës zyrtare sa i përket kësaj baze ankimore, dhe ka ardhur në përfundim se aktvendimi i ankimuar nuk përmban shkelje esenciale të dispozitave procedurale, meqë gjykata ka shqyrtuar padinë, fillimisht e ka dërguar padinë përfaqësuesit të së paditurës në përgjigje në padi, pastaj ka caktuar seancën e shqyrtimit kryesor, ka nxjerrë prova të mjaftueshme, që do të thotë se gjatë vlerësimit gjykata e shkallës së parë, nuk ka bërë shkelje të dispozitave procedurale të LKA-së”.

31. Sa i përket pretendimeve ankimore për vërtetimin e gabuar të gjendjes faktike, Gjykata e Apelit deklaroi:

“[...] Kolegji i kësaj gjykate këto pretendime ankimore nuk i aprovoi, sepse vlerëson se gjykata e shkallës së parë me rastin e shqyrtimit të padisë së paditësit ka nxjerrë prova të mjaftueshme të cilat vërtetojnë se pretendimet e paditësit në padi janë të pabazuara, sepse të njëjtat janë në kundërshtim me gjendjen faktike të vërtetuar dhe në kundërshtim me provat në shkresat e lëndës. Sepse me dispozitën e nenit 27 të Rregullores nr. 05/2016 për Rekrutimin, Provimin, Emërimin dhe Riemërimin e Gjyqtarëve, përcaktohet se “1. Provimi ruhet dhe arkivohet së bashku me

dosjen e kandidatëve të cilët e kanë kaluar atë, në bazë të rregullave për ruajtjen dhe arkivimin e dokumenteve zyrtare. 2. Dosjet e kandidatëve të cilët nuk e kanë kaluar provimin, u kthehen atyre pas regjistrimit të të dhënave relevante për ruajtje. 3. Qasja në dokumentet e ruajtura sipas paragrafit 1 dhe 2 të këtij neni, bëhet në pajtim me dispozitat ligjore në fuqi. Po ashtu, gjykata e shkallës së parë me të drejtë i është referuar edhe nenit 12 të Ligjit Nr. 03/L-215 për Qasje në Dokumente Publike, i cili përcakton rastet e përjashtimeve të së drejtës së qasjes në dokumente, ku në paragrafin 1.6, kufizimi i kësaj të drejte bëhet ndër të tjera me qëllim të mbrojtjes së privatësisë dhe interesave të tjerë legjitim privat ...”.

32. Parashtruesi i kërkesës parashtroi në Gjykatën Supreme kërkesë për rishqyrtim të jashtëzakonshëm të vendimit të Gjykatës së Apelit AA. UZH. nr. 89/2019.
33. Më 10 tetor 2019, Gjykata Supreme nxori Aktgjykimin ARJ-UZVP. nr. 108/2019, përmes të cilit refuzoi kërkesën për rishqyrtim të jashtëzakonshëm të vendimit të Gjykatës së Apelit si të pabazuar. Në arsyetimin e vendimit të Gjykatës Supreme thuhet:

“[...] gjykatat e instancave më të ulëta kanë konstatuar drejtë se paditësi nuk ka arritur të justifikoj marrjen e provave para kohe, pasi që nuk ka ekzistuar rreziku se marrja e këtyre provave më vonë do të vështirësohet, ose do të ishte e pamundur, dhe se provat e kërkuara nga paditësi, do të cenonin privatësinë e personave tjerë. Duke marrë parasysh këtë, kjo Gjykatë konsideron si të pabazuar pretendimet e paditësit, dhe se gjykatat e instancës më të ulët drejtë kanë konstatuar kur kanë vendosur se kërkesëpadia e paditësit duhet të refuzohet si e pabazuar”.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

34. Gjykata rikujton që parashtruesi i kërkesës pretendon se me vendimet e gjykatave janë shkelur të drejtat e tij të garantuara me nenet 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], 41 [E Drejta e Qasjes në Dokumente Publike] dhe 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës.

i) Lidhur me shkeljet e pretenduara të të drejtave të garantuara me nenin 31 të Kushtetutës [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm]

35. Në mbështetje të këtyre pretendimeve, parashtruesi i kërkesës pretendon se “E drejta për gjykim të drejtë dhe të paanshëm e përcaktuar në nenin 31 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës, në rastin tim është shkelur në momentin kur Gjykata Themelore në Prishtinë nuk ka aprovuar kërkesën për sigurimin e provës e duke vazhduar kështu edhe me Vendimin e Gjykatës së Apelit dhe Gjykatës Supremes. Për vetë faktin që Gjykata e shkallës së parë nuk e ka pa të arsyeshme sigurimin e provave thelbësore për shqyrtimin e padisë, nënkupton që e njëjta gjykatë nuk ka gjykuar drejtë. Gjykata ka lënë të hapur rrezikun e asgjësimit, fshehjes dhe manipulimit me këto prova të KGJK-së, institucion i cili menaxhon me sistemin gjyqësor”.

36. Parashtruesi i kërkesës më tej shton se “Gjykimi jo i drejtë dëshmohej edhe në Aktvendimin e Apelit në të cilin komplet është paragjykuar lidhur me epilozun e padisë pasi që përmbajtjen e këtij Aktvendimi Gjykata i referohet refuzimit të padisë dhe kërkesëpadisë e që realisht shqyrtimi i padisë ende nuk ka ndodhur, pra ky është një prejudikim i hapur i shqyrtimit të çështjes nga ana e kësaj Gjykate. Gjithashtu edhe Gjykata Supreme, ka aprovuar qëndrimet e instancave më të ulëta, pikërisht duke iu referuar dispozitave të njëjta e duke mos i marrë parasysh ex-officio edhe dispozitat tjera të cilat i kemi cekur në parashtresa dhe Kërkesën për rishqyrtim të jashtëzakonshëm të Vendimit”.

ii) Lidhur me shkeljet e pretenduara të të drejtave të garantuara me nenin 41 [E Drejta e Qasjes në Dokumente Publike]

37. Në mbështetje të pretendimeve për shkelje të së drejtës së qasjes në dokumente publike në KGJK, parashtruesi i kërkesës pretendon: “E drejta për qasje në dokumente publike e përcaktuar në nenin 41 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës, në rastin tim, është shkelur për arsye se mua si kandidat pjesëmarrës në procedurën e rekrutimit për gjyqtar, KGJK - e paditura, nuk është përgjigjur fare në Kërkesën time për qasje në dokumente publike – aktet personale të vlerësimit për mua si kandidat pjesëmarrës në këtë procedurë të rekrutimit”.
38. Përveç kësaj, në lidhje me shkeljen e së drejtës për qasje në dokumente publike në gjykata, parashtruesi i kërkesës pretendon se “Mohimin e kësaj të drejte kushtetuese e ka vazhduar edhe Gjykata Themelore në Prishtinë, me Vendimin për refuzimin e kërkesës për sigurimin e paraprovës, pasi që siç dihet mirëfilli, në rastet e sigurimit të paraprovës element qenësor që duhet vlerësuar është rreziku për asgjësimin e provave dhe dëmi që do të mund t'i shkaktohej palës kundërshtare, e që në këtë rast KGJK nuk do t'i shkaktohej asnjë dëm po që se do t'i siguronte provat - aktet e vlerësimit, ndërsa, marrë parasysh hezitimin e KGJK-së për sigurimin e tyre, rreziku për asgjësimin e tyre ka qenë, dhe është evident. Vendimin dhe mendimin e Gjykatës së faktit e kanë aprovuar edhe instancat tjera gjyqësore duke vazhduar kështu mohimin e të drejtës kushtetuese që kandidati posedon për t'u qasur në aktet e vlerësimit të tij, e që të njëjtat nuk kanë dhënë ndonjë arsye serioze, vetëm se kanë aplikuar në mënyrë selektive dispozitat e Ligjit për Qasje në dokumente publike dhe të Rregullores për Rekrutimin e gjyqtarëve, duke mos marrë parasysh asnjëherë Ligjin dhe rregulloren si tërësi dhe dispozitat përjashtuese në rastet e caktuara”.

iii) pretendimet e parashtruesit të kërkesës për shkelje të të drejtave të garantuara me nenin 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave]

39. Parashtruesi i kërkesës pretendon se “e drejta për mbrojtje gjyqësore të të drejtave e përcaktuar në nenin 54 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës, në rastin tim është shkelur pasi që instancat gjyqësore kanë dështuar të më ofrojnë mbrojtje gjyqësore për të drejtën time kushtetuese dhe ligjore për t'u qasur në aktet e vlerësimit dhe jo vetëm e drejtë e cila është cenuar nga veprimet e kundërligjshme të Këshillit Gjyqësor të Kosovës”.

Dispozitat relevante ligjore

Ligji nr. 03/L-215, për qasje në dokumente publike (Ligji në fuqi nga 25 nëntori 2010 deri më 4 korrik 2019)

Neni 7

Përpunimi i kërkesave për qasje në dokumente zyrtare

1. Kërkesat për qasje në dokumente trajtohen nga cilido institucion publik që posedon dokumentin.
2. Nëse institucioni publik nuk posedon, nuk disponon ose nuk e mbikëqyrë informatën, e ka njohuri për organin gjegjës, resorin e tij ose institucionin tjetër, menjëherë ose më së voni pesë (5) ditë pune, nga dita e pranimit të kërkesës me shkrim të kërkuarit, është i detyruar që kërkesën t'ia përcjellë organit gjegjës ose sektorit të tij, i cili e posedon, disponon ose e mbikëqyrë informatën.
3. Për këto veprime institucioni përkatës publik, nga paragrafi 2. i këtij neni, është i detyruar që ta njoftojë kërkuarin.
4. Në rastet nga paragrafët e mësipërm të këtij neni, afatet e realizimit të së drejtës në qasje të informacionit, respektivisht dokumentit, llogariten nga dita kur institucioni publik, përkatësisht resori i tij e ka pranuar zyrtarisht kërkesën e bartur nga institucioni paraprak.
5. Institucioni publik ndihmon kërkuarin, aq sa është e mundshme në bazë të arsyeshmërisë, të identifikojë dokumentin e kërkuar.
6. Kërkesat për qasje në dokumente zyrtare trajtohen në mënyrë të barabartë.
7. Kërkesa për qasje në dokumente zyrtare shqyrtohet dhe trajtohet me shpejtësi.
8. Institucioni publik obligohet që brenda shtatë (7) ditëve, prej kohës së regjistrimit të kërkesës, të nxjerrë vendim për lejimin e qasjes në dokumentin e kërkuar ose të japë përgjigje me shkrim për të arsyetuar refuzimin e plotë apo të pjesërishtëm dhe informon kërkuarin për të drejtën që ai ka për parashtrimin e një kërkesë për rishqyrtim. Refuzimi i kërkesës bëhet me aktvendim me shkrim për refuzim të saj.
9. Në rast të refuzimit të plotë apo të pjesërishtëm, kërkuari mundet, brenda pesëmbëdhjetë (15) ditësh pas marrjes së përgjigjes nga institucioni publik, të parashtojë kërkesën për rishqyrtim e çështjes duke kërkuar nga institucioni që të rishqyrtojë vendimin”.

Neni 10

Mos përgjigjja e Institucionit publik

Refuzimi i kërkesës së kërkuarit, si dhe mos përgjigjja e institucionit publik brenda afatit të caktuar konsiderohet si përgjigje negative dhe i jep të drejtë kërkuarit që të fillojë procedurën para Institucionit të Avokatit të Popullit, institucioneve të tjera publike, gjykatës kompetente, në përputhje me ligjin në fuqi.

KREU III REFUZIMET E QASJES NË DOKUMENTE

Neni 12
Përrjashtimet e së drejtës së qasjes në dokumente

1. Çdo kërkues ka të drejtë të ketë qasje në dokumente publike. Kufizimi i kësaj të drejte ushtrohet proporcionalisht dhe vetëm për qëllime të mbrojtjes së:
 - 1.1. sigurisë kombëtare, mbrojtjes dhe marrëdhënieve ndërkombëtare;
 - 1.2. sigurisë publike;
 - 1.3. parandalimit, hulumtimit dhe ndjekjes së aktiviteteve penale;
 - 1.4. hulumtimeve disiplinore;
 - 1.5. inspektimit, kontrollimit dhe mbikëqyrjes nga institucionet publike;
 - 1.6. privatësisë dhe interesave të tjerë legjitim privat;
 - 1.7. interesave komerciale dhe të tjera ekonomike;
 - 1.8. politikave ekonomike, monetare dhe këmbimore të shtetit;
 - 1.9. barazisë së palëve në procedura gjyqësore dhe administrimin efikas të drejtësisë;
 - 1.10. mjedisit, apo,
 - 1.11. diskutimeve brenda apo ndërmjet institucioneve publike lidhur me shqyrtimin e ndonjë çështjeje.
2. Qasja në informata të përmbajtura në një dokument mund të refuzohet nëse zbulimi i tyre dëmton apo ka mundësi të dëmtojë, cilindo nga interesat e përmendura në paragrafin 1. të këtij neni, përveç nëse nuk ekziston ndonjë interes publik më i lartë për të bërë zbulimin.
3. Nëse vetëm një pjesë e dokumenteve të kërkua përfshihen nga ndonjë prej përjashtimeve të përmendura në paragrafin 1. të këtij neni, pjesët e mbetura të dokumentit bëhen publike.

Pranueshmëria e kërkesës

40. Gjykata së pari vlerëson nëse janë përmbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej me Ligj dhe të parapara me Rregullore të punës.
41. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet paragrafëve 1 dhe 7 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, të cilët përcaktojnë:

*“1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.
[...]*

7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.
42. Gjykata gjithashtu i referohet kriterëve të pranueshmërisë, siç përcaktohen në Ligj. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet neneve 48 [Saktësimi i kërkesës] dhe 49 [Afatet] të Ligjit, të cilët përcaktojnë:

Neni 48
[Saktësimi i kërkesës]

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj”.

Neni 49
[Afatet]

“Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajve. Afati fillon të ecë që nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor [...]”.

43. Sa i përket përmbushjes së këtyre kërkesave, Gjykata thekson se parashtruesi i kërkesës është palë e autorizuar, i cili konteston Aktgjykimin e Gjykatës Supreme, ARJ-UZP-108/2019, të 10 tetorit 2019. Parashtruesi i kërkesës gjithashtu theksoi të drejtat dhe liritë themelore të cilat pretendon se janë shkelur, në pajtim me kërkesat e nenit 48 të Ligjit dhe e parashtroi kërkesën brenda afatit të paraparë në nenin 49 të Ligjit.
44. Në kontekst të vlerësimit të pranueshmërisë së kërkesës, Gjykata vëren se një pjesë e pretendimeve për shkelje të të drejtave kushtetuese të parashtruesit të kërkesës kanë të bëjnë edhe me procedurën para KGJK-së, megjithatë, duke pasur parasysh se procedura e KGJK-së dhe vendimet e tij tashmë ishin objekt i shqyrtimit gjyqësor, dhe se gjykatat e rregullta kanë vendosur në lidhje me këtë, Gjykata thekson se në procedurën e tanishme do të merret ekskluzivisht me analizën e pretendimeve të parashtruesit të kërkesës në kontekstin e procedurës gjyqësore.
45. Në këtë drejtim, vlerësimi nëse një kërkesë konkrete në lidhje me procedurën gjyqësore është e pranueshme ose qartazi e pabazuar në baza kushtetuese, Gjykata fillimisht do të rikujtoj thelbin e rastit që ngërthen kjo kërkesë dhe pretendimet përkatëse të parashtruesit të kërkesës, në vlerësimin e të cilave, Gjykata do të aplikojë standardet e praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së, në harmoni me të cilën, në bazë të nenit 53 [Interpretimi i Dispozitave për të Drejtat e Njeriut] të Kushtetutës, ajo është e detyruar të interpretojë të drejtat dhe liritë themelore të garantuara me Kushtetutë.
46. Duke iu kthyer kërkesës konkrete të parashtruesit, Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës e ka ndërtuar thelbin e shkeljeve të të drejtave kushtetuese mbi pretendimet për shkelje të të drejtave të garantuara me nenin 31 të Kushtetutës, nenin 41 të Kushtetutës dhe nenin 54 të Kushtetutës. Megjithatë, para se të hyjë në analizën e pretendimeve të parashtruesit të kërkesës, Gjykata duhet të përcaktojë nëse parashtruesi i kërkesës i ka shfrytëzuar mjetet juridike të parashikuara në nenin 47.2 të Ligjit dhe rregullin 39 1 (b) të Rregullores së punës për të gjitha pretendimet e tij në kërkesë, në mënyrë që në aspektin procedural të vazhdojë me analizën e tyre të mëtejshme.
47. Rrjedhimisht, Gjykata së pari duhet të shohë se cili është thelbi i procedurës gjyqësore, të cilën parashtruesi i kërkesës e ka ngritur dhe zhvilluar në gjykatat e rregullta, nëse pretendimet e parashtruesit i përgjigjen natyrës së procedurave gjyqësore, përkatësisht nëse gjykatat gjatë marrjes së vendimeve të tyre në

rastin në fjalë, në mënyrë të drejtpërdrejtë kanë vendosur për të drejtat të cilat parashtruesi i kërkesës pretendon t'i jenë shkelur.

48. Në këtë drejtim, Gjykata rikujton se parashtruesi i kërkesës, i pakënaqur me vendimin e KGJK-së, më 14 dhjetor 2018, parashtroi kërkesëpadi në Gjykatën Themelore-Departamenti për Çështje Administrative, në të cilën ai kërkoi *“anulimin e Vendimit të Këshillit Gjyqësor nr. ZVVGJ/692 të dt. 09.11.2018 me propozim për sigurimin e provave (paraprovave) - aktet e vlerësimit në procedurën e rekrutimit për gjyqtarë sipas Konkursit të dt. 31.01.2018 dhe video incizimet nga intervista me gojë”*.
49. Gjykata, po ashtu, vëren se parashtruesi i kërkesës e plotësoi kërkesëpadinë e tij gjatë seancës dëgjimore në Gjykatën Themelore, duke kërkuar nga Gjykata *“që të sigurojë të njëjtat dëshmi edhe për pesë (5) kandidatë të tjerë që ishin pjesëmarrës në të njëjtin proces të përzgjedhjes [...]”*.
50. Mbi këtë bazë, edhe mund të konkludohet se petitumi i kërkesëpadisë së parashtruar nga parashtruesi i kërkesës në Gjykatën Themelore lidhet ekskluzivisht me:
- i) *anulimin e Vendimit të Këshillit Gjyqësor të Kosovës - Komisioni për rishqyrtim nr. ZVVGJ/692 të dt. 09.11.2018, dhe*
 - ii) *sigurimin e provave aktet e vlerësimit në procedurën e rekrutimit për gjyqtarë sipas Konkursit të dt. 31.01.2018 dhe video incizimet nga intervista me gojë si për vete ashtu edhe për pesë (5) kandidatët e tjerë [...]”*.
51. Prandaj, rrjedh se parashtruesi i kërkesës nuk e ka ngritur në kërkesëpadi, dhe as në kërkesëpadinë e precizuar në Gjykatën Themelore *“realizimin e të drejtës së tij për qasje në dokumente publike në KGJK”*, e cila garantohej me nenin 41 të Kushtetutës, për të cilën parashtruesi i kërkesës pretendon para kësaj gjykate se i është shkelur në procedurën para gjykatave të rregullta.
52. Në të vërtetë, procedurat e ngritura dhe zhvilluara pranë gjykatave të rregullta, të cilat përfunduan me aktgjykimin e formës së prerë të Gjykatës Supreme ARJ-UZP-108/2019 të 10 tetorit 2019, nuk kishin të bënin me të drejtën për qasje në dokumente publike në aspektin substancial, dhe në këtë mënyrë, e drejta në të cilën parashtruesi i kërkesës thirret para Gjykatës dhe pretendon se i është shkelur nuk është shqyrtuar asnjëherë nga gjykatat e rregullta në aspektin substancial dhe prandaj, ajo nuk mund të ishte shkelur.
53. Për më tepër, Gjykata rikujton se para se të ngrinte çështjen e mbrojtjes së të drejtave të garantuara me Kushtetutë para kësaj Gjykate, parashtruesi i kërkesës është dashur që të shfrytëzojë të gjitha mjetet juridike në kuptimin procedural me qëllim të mbrojtjes së tyre para organeve kompetente. Mirëpo, ajo çfarë vërehet nga vetë esenca e kësaj kërkesë dhe nga shkresat e lëndës është që, parashtruesi i kërkesës deri në momentin e parashtrimit të kësaj kërkesë nuk i ka shfrytëzuar në kuptimin procedural mjetet juridike në dispozicion, në atë mënyrë që do të iniciante procedurë gjyqësore në të cilën

drejtpërdrejt do të shqyrtohej pikërisht për substancën e kësaj të drejte të garantuar me nenin 41 të Kushtetutës.

54. Pikërisht në lidhje me këtë, Gjykata dëshiron të shtojë se çështja e të drejtës për qasje në dokumente publike në kohën e lindjes së kontestit të parashtruesit të kërkesës ishte rregulluar me Ligjin për qasje në dokumente publike nr. 03/L-215. Duke marrë parasysh zgjidhjen ligjore të ligjit të përmendur, Gjykata vuri re se ai shtjellon në detaje çështjen e ushtrimit të së drejtës për qasje në dokumente publike.
55. Më konkretisht, zgjidhja ligjore shtjellon në detaje parimet themelore të së drejtës për qasje në dokumente publike, procedurën për parashtrimin e kërkesës për qasje në dokumente publike nga një person i interesuar. Përveç kësaj, dispozitat ligjore të të dy ligjeve parashikojnë mjete juridike që mund të përdoren nga palët e interesuara të cilëve në ndonjë mënyrë nuk do t'u pëlqente vendimi në lidhje me kërkesën për qasje në dokumente publike, të ishin në gjendje ta kontestonin atë para organeve kompetente në një periudhë të caktuar kohore. Për më tepër, edhe duke supozuar se këta persona nuk do të ishin të kënaqur me përgjigjen e organeve kompetente në lidhje me kërkesën për qasje në dokumente publike, ata kishin sipas ligjit mundësi të mbrojnë të drejtat e tyre para organeve kompetente gjyqësore.
56. Në lidhje me këtë, Gjykata vëren se dispozita ligjore e nenit 10 të Ligjit nr. 03/L-215, i cili ishte në fuqi në kohën e lindjes së kontestit parasheh:

“Refuzimi i kërkesës së kërkuarit, si dhe mos përgjigjja e institucionit publik brenda afatit të caktuar konsiderohet si përgjigje negative dhe i jep të drejtë kërkuarit që të fillojë procedurën para Institucionit të Avokatit të Popullit, institucioneve të tjera publike, gjykatës kompetente, në përputhje me ligjin në fuqi”.

57. Në mbështetje të kësaj, Gjykata nuk mund të mos vërejë se parashtruesi i kërkesës parashtroi ankesë pranë institucionit të Avokati i Popullit sipas dispozitës ligjore të sapocituar, megjithatë, fakti është se parashtruesi gjithashtu parashtroi kërkesëpadi në Gjykatën Themelore para se të merrte një përgjigje nga institucioni i Avokatit të Popullit. Gjykata rikujton se ai tashmë ka konstatuar se thelbi i atij pretendimi nuk i referohej të drejtës për qasje në dokumente publike.
58. Nga të lartcekurat është e qartë se parashtruesi i kërkesës ka pasur në dispozicion mjete juridike për të ushtruar të drejtat e tij për qasje në dokumente publike, por ai nuk i shfrytëzoi ato.
59. Duke pasur parasysh këtë, Gjykata nuk do t'i shqyrtojë pretendimet e parashtruesit të kërkesës për shkeljen e nenit 41 të Kushtetutës në rrethanat e dhëna, për shkak të faktit se parashtruesi i kërkesës nuk ka iniciuar dhe zhvilluar procedurën e mbrojtjes së atyre të drejtave para autoriteteve dhe gjykatave kompetente. Një rrjedhë e tillë krijon situatë që përveç pretendimeve të parashtruesit të kërkesës, Gjykata nuk ka vendim thelbësor të organit kompetent ndaj të cilit do të mund të analizonte pretendimet e parashtruesit të kërkesës për shkelje të nenit 41 të Kushtetutës.

60. Prandaj, në lidhje me këtë pjesë të pretendimeve në kërkesë, Gjykata së pari i referohet kriterëve të pranueshmërisë, siç përcaktohen në Ligj. Në këtë drejtim, Gjykata së pari i referohet nenit 47 (Kërkesat Individuale) të Ligjit, i cili parasheh:

Neni 47
[Kërkesa individuale]

“1. Çdo individ ka të drejtë të kërkojë nga Gjykata Kushtetuese mbrojtje juridike në rast se pretendon se të drejtat dhe liritë e tij individuale të garantuara me Kushtetutë janë shkelur nga ndonjë autoritet publik.

2. Individu mund ta ngritë kërkesën në fjalë vetëm pasi që të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

61. Përveç kësaj, Gjykata i referohet rregullit 39 (1) (b) të Rregullores së punës, i cili parashikon:

“(1) Gjykata mund ta konsiderojë një kërkesë të pranueshme nëse:

[...]

(b) janë shteruar të gjitha mjetet efektive të përcaktuara me Ligj kundër aktgjykimit ose vendimit të kontestuar”.

62. Gjykata rikujton se rregulli për shterimin e mjeteve juridike sipas nenit 113.7 të Kushtetutës, nenit 47 të Ligjit dhe rregullit 39 (1) (b) të Rregullores së punës i obligon ata që dëshirojnë të paraqesin rastin e tyre në Gjykatën Kushtetuese që së pari të shfrytëzojnë mjetet juridike efektive në dispozicion në pajtim me ligjin, kundër një akti a vendimi të kontestuar të autoritetit publik.
63. Parimi është se mekanizmi mbrojtës, i krijuar nga Gjykata Kushtetuese të jetë subsidiar në raport me sistemin e rregullt gjyqësor që mbron të drejtat e njeriut (shih, ndër të tjera, *Handyside kundër Mbretërisë së Bashkuar*, paragrafi 48 i Aktgjykimit të GJEDNJ-së i 7 dhjetorit 1976).
64. Prandaj, Gjykata konstaton se parashtruesi i kërkesës u përpoq ta ndërtojë shkëljen e nenit 41 të Kushtetutës para Gjykatës Kushtetuese, para se ta fillojë procedurën ligjore për të mbrojtur të drejtat e tij për qasje në dokumente publike, në mënyrën e parashikuar me dispozitat përkatëse ligjore të Ligjit të zbatueshëm, e që në vetvete paraqet mosshërim të mjeteve juridike në kuptimin procedural.
65. Në lidhje me këtë, Gjykata rikujton se rregulli i shterimit të mjeteve juridike, sipas nenit 113.7 të Kushtetutës, nenit 47 të Ligjit dhe rregullit 39 (1) (b) të Rregullores së punës, i detyron të gjithë ata që duan ta paraqesin rastin e tyre në Gjykatën Kushtetuese që së pari duhet të shterojnë mjetet efektive në dispozicion sipas ligjit kundër aktgjykimit ose vendimit të kontestuar.
66. Prandaj, Gjykata konkludon se një pjesë e pretendimeve nga kërkesa e parashtruesit për shkelje të të drejtave të garantuara me nenin 41 të Kushtetutës janë të papranueshme në baza kushtetuese, siç përcaktohet me

nenin 113.7 të Kushtetutës, parashihet në nenin 47 të Ligjit dhe specifikohet më tej në rregullin 39 (1) (b) të Rregullores së punës.

Analiza e procedurës gjyqësore të iniciuar nga parashtuesi me kërkesëpadinë e 14 dhjetorit 2018, në lidhje me shkeljen e nenit 31 të Kushtetutës dhe nenit 6 të KEDNJ-së, si dhe shkeljen e nenit 54 të Kushtetutës

67. Duke iu kthyer thelbit të procedurës gjyqësore të 14 dhjetorit 2018, Gjykata tashmë ka deklaruar se parashtuesi i kërkesës ngriti dy çështje kryesore në kërkesëpadinë e tij para Gjykatës Themelore, përkatësisht:
- i) *anulimin e Vendimit të Këshillit Gjyqësor të Kosovës - Komisioni për rishqyrtim nr. ZVVGJ/692 të dt. 09.11.2018, dhe*
 - ii) *sigurimin e provave aktet e vlerësimit në procedurën e rekrutimit për gjyqtarë sipas Konkursit të dt. 31.01.2018 dhe video incizimet nga intervista me gojë si për vete ashtu edhe për pesë (5) kandidatët e tjerë”.*
68. Pikërisht, Gjykata konstaton se kjo pjesë e procedurës gjyqësore përfundoi me Aktgjykimin e Gjykatës Supreme, ARJ-UZP-108/2019 të 10 tetorit 2019, me çka konkludohet se parashtuesi i kërkesës i ka shteruar të gjitha mjetet juridike në lidhje me çështjet e ngritura në kërkesëpadi, siç parashihet me nenin 47.2 të Ligjit dhe rregullit 39 (1) (b) të Rregullores së punës.
69. Rrjedhimisht, Gjykata në vazhdim do të merret me çështjen e shkeljeve të pretenduara të së drejtës për gjykim të drejtë të garantuar me nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, si dhe nenin 54 të Kushtetutës, duke u kufizuar ekskluzivisht në pretendimet e ngritura para gjykatave të rregullta. Në procedurën e filluar nga parashtuesi me rastin e *“anulimit të vendimit të Këshillit Gjyqësor të Kosovës dhe sigurimit të provave”*, për të cilat ai shfrytëzoi të gjitha mjetet juridike në dispozicion gjatë procedurës.
70. Duke pasur parasysh se pretendimet ankimore të parashtuesit janë shqyrtuar në të tri shkallët e gjykatave të rregullta, është detyrim i kësaj Gjykate që *“t’i shqyrtojë këto procedura në tërësinë e tyre”*, që është në pajtim me praktikën gjyqësore të Gjykatës Evropiane për të Drejta të Njeriut (në tekstin e mëtejshëm: GJEDNJ) e cila thotë se është *“detyrë e Gjykatës që të shqyrtojë procedurat në tërësi, që në rastin konkret përfshin të gjitha vendimet e gjykatave të rregullta në një procedurë të vetme”* (shih, ndër të tjera, Aktgjykimin e GJEDNJ-së në rastin *Helmers kundër Suedisë*, e 29 tetorit 1991, Seria A nr. 212, fq. 15, paragrafi 31).
71. Prandaj, Gjykata shqyrton nëse parashtuesi i kërkesës i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë të përcaktuara në rregullin 39 (Kriteret e pranueshmërisë) të Rregullores së punës. Rregulli 39 (2) i Rregullores së punës përcakton kushtet në bazë të të cilave Gjykata mund të shqyrtojë një kërkesë, duke përfshirë edhe kushtin që kërkesa të mos jetë qartazi e pabazuar. Rregulli 39 (2) parasheh:

“Gjykata mund ta konsiderojë kërkesën të papranueshme, nëse kërkesa është qartazi e pabazuar, sepse parashtruesi nuk dëshmon dhe nuk mbështetë në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij”.

72. Bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, por edhe të Gjykatës, një kërkesë mund të shpallet e papranueshme si *“qartazi e pabazuar”* në tërësinë e saj ose vetëm përkitazi me ndonjë pretendim specifik që një kërkesë mund të ngërthejë. Në këtë drejtim, është më e saktë t’iu referohet të njëjtave si *“pretendime qartazi të pabazuara”*. Këto të fundit, bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, mund të kategorizohen në katër grupe të veçanta: (i) pretendime që kualifikohen si pretendime *“të shkallës së katërt”*; (ii) pretendime që kategorizohen me një *“mungesë të dukshme ose evidente të shkëljes”*; (iii) pretendime *“të pambështetura apo të paarsyetuara”*; dhe në fund, (iv) pretendime *“konfuze dhe të paqarta”*. (Shih: më saktësisht për konceptin e papranueshmërisë mbi bazën e një kërkesë të vlerësuar si *“qartazi të pabazuar”*, dhe specifikat e katër kategorive të lartcekura të pretendimeve të kualifikuara si *“qartazi të pabazuara”*, Udhëzuesi Praktik i GJEDNJ-së për Kriteret e pranueshmërisë, i 31 gushtit 2019; pjesa III. Papranueshmëria bazuar në merita; A. Kërkesat qartazi të pabazuara, paragrafët 255 deri më 284).
73. Duke iu rikthyer thelbit të kërkesës, ajo që Gjykata mund të vërejë në vazhdimin e analizës ligjore të procedurës konkrete, vendimeve të gjykatave të rregullta dhe pretendimeve të parashtruesit të kërkesës, është se vet qëllimi i inicimit të kësaj procedure gjyqësore të parashtruesit të kërkesës ishte *“që të sigurohen provat kryesore nga procedura e përzgjedhjes dhe vlerësimi të tij si kandidat pjesëmarrës në procedurën e zgjedhjes për gjyqtar në mënyrë që këto prova të mos shkatërrohen nga KGJK-ja, derisa Gjykata, në një procedurë tjetër gjyqësore të iniciuar prej tij, të hapë një seancë shqyrtuese dhe të urdhërojë të paditurin KGJK që të sigurojë vetë ato dëshmi”*.
74. Duke pasur parasysh pretendimet e parashtruesit të kërkesës, Gjykata mund të vërej se parashtruesi para Gjykatës Themelore gjatë seancës shqyrtuese, përveç çështjeve të përmendura tashmë nga kërkesëpadia, e zgjeroi kërkesën e tij, duke kërkuar nga Gjykata Themelore që të sigurojë të njëjtat dëshmi për pesë (5) kandidatë të tjerë që ishin pjesëmarrës në të njëjtin proces të përzgjedhjes.
75. Në lidhje me këtë, Gjykata konstaton se Gjykata Themelore i mori parasysh të dy kërkesat e parashtruesit, për të cilat nxori aktvendimin, si për sigurimin e provave për të si pjesëmarrës në procedurën e përzgjedhjes ashtu edhe për sigurimin e provave për pesë (5) kandidatët e tjerë të cilët gjithashtu ishin pjesë e vlerësimit nga Komisioni i KGJK -së.
76. Sa i përket pjesës së parë të kërkesëpadisë, përkatësisht sigurimit të provave në lidhje me procedurën e tij të intervistimit, konkluzioni i Gjykatës Themelore ishte *“se paditësi nuk ka arritur të justifikojë marrjen e provave para kohe, pasi që nuk ekziston rreziku se marrja e këtyre provave më vonë do të vështirësohet ose do të ishte e pamundur”*.

77. Ndërsa në lidhje me kërkesën e tij për sigurimin e provave për 5 pjesëmarrësit dhe kandidatët e tjerë në procedurën e përzgjedhjes, gjetja e Gjykatës Themelore ishte “[...] neni 12 i Ligjit Nr. 03/L-215 për Qasje në Dokumente Publike, ku përcakton rastet e përjashtimeve të së drejtës së qasjes në dokumente, në paragrafin 1.6, kufizimi i kësaj të drejte bëhet ndër të tjera me qëllim të mbrojtjes së privatësisë dhe interesave të tjerë legjitim privat”. Për më tepër, në bazë të dispozitave të lartcekura, provat e kërkuara nga paditësi, do të cenonin privatësinë e personave të tjerë, të cilët nuk janë palë në këtë procedurë”.
78. Më tej, Gjykata vëren gjithashtu se Gjykata e Apelit i ka trajtuar pretendimet e njëjta ankimore të parashtruesit të kërkesës dhe për të njëjtat ka dhënë arsyetimet si në vijim: “Lidhur me pretendimin ankimor se provat mund të asgjësohen, përfundimi i Gjykatës së Apelit ishte se me dispozitën e nenit 27 të Rregullores nr. 05/2016 për rekrutimin, provimin, emërimin dhe riemërimin e gjyqtarëve, përcaktohet se “1. Provimi ruhet dhe arkivohet së bashku me dosjen e kandidatëve të cilët e kanë kaluar atë, në bazë të rregullave për ruajtjen dhe arkivimin e dokumenteve zyrtare”. Ndërsa në lidhje me sigurimin e dokumentacionit përkitazi me pesë kandidatët tjerë, Gjykata e Apelit i është referuar gjithashtu dispozitës ligjore përkatëse të nenit 12 të Ligjit nr. 03/L-215 për qasje në dokumente publike”.
79. Duke pasur parasysh pretendimet e tjera ankimore të parashtruara nga parashtruesi në kërkesën e tij para kësaj Gjykate në lidhje me procedurën në Gjykatën Supreme, Gjykata konstaton se parashtruesi konsideron se “Gjykata Supreme, duke aprovuar qëndrimet e instancave më të ulëta, pikërisht duke iu referuar dispozitave të njëjta e duke mos i marrë parasysh ex-officio edhe dispozitat tjera të cilat i kemi cekur në parashtrësia dhe Kërkesën për rishqyrtim të jashtëzakonshëm të Vendimit gjyqësor gjithashtu ka shkelur edhe të drejtat e tij nga neni 31 i Kushtetutës”.
80. Megjithatë, në arsyetimin e aktgjykimit të Gjykatës Supreme, Gjykata nuk e sheh problematike pjesën e referuar këtu nga parashtruesi i kërkesës. Ajo që vëren kjo Gjykatë është fakti se kërkesa për shqyrtim të jashtëzakonshëm të vendimit të Gjykatës së Apelit ishte refuzuar nga Gjykata Supreme sepse në vendimet e gjykatave më të ulëta ajo nuk gjeti një bazë që do të justifikonte miratimin e një kërkeje të tillë.
81. Prandaj, Gjykata konstaton se asgjë në rastin e paraqitur nga parashtruesi i kërkesës nuk tregon se procedura para gjykatave Themelore, të Apelit dhe Supreme ishte e padrejtë ose arbitrare për të bindur Gjykatën Kushtetuese se parashtruesit të kërkesës i janë mohuar çfarëdo garanci procedurale, gjë që do të sillte deri te shkelja e të drejtës për gjykim të drejtë dhe të paanshëm, siç garantohet me nenin 31 të Kushtetutës, përkatësisht nenin 6 të KEDNJ-së.
82. Gjykata thekson që është obligim i parashtruesit të kërkesës që t’i mbështesë pretendimet e tij kushtetuese dhe të paraqesë provë *prima facie* që tregon shkelje të të drejtave të garantuara me Kushtetutë dhe KEDNJ (shih rastin e Gjykatës Kushtetuese nr. KI19/14 dhe KI21/14, parashtruesit e kërkesës *Tafil Qorri dhe Mehdi Sylja*, të 5 dhjetorit 2013).

83. Prandaj, Gjykata konstaton se këto pretendime të parashtruesit të kërkesës në lidhje me shkeljen e nenit 31 të Kushtetutës dhe nenit 6 të KEDNJ-së, përkitazi me procedurën e iniciuar nga ai më 14 dhjetor 2018, përmes kërkesëpadisë në Gjykatën Themelore, duhet të deklarohen të papranueshme si qartazi të pabazuara, për arsye se këto pretendime cilësohen si pretendime që i përkasin kategorisë së (iii) pretendime “të paargumentuara dhe paarsyetuara”. Pasi që nga të lartcekurat konkludohet qartë se në rastin konkret nuk ka shkelje kushtetuese të nenit 31 të Kushtetutës, prandaj këto pretendime janë qartazi të pabazuara në baza kushtetuese, siç përcaktohet në paragrafin (2) të rregullit 39 të Rregullores së punës.

Sa i përket shkeljes së nenit 54 të Kushtetutës

84. Përveç kësaj, Gjykata rikujton se parashtruesi i kërkesës pretendon shkelje të nenit 54 të Kushtetutës. Megjithatë, në praktikën e deritanishme, Gjykata vazhdimisht ka theksuar se referimi i thjeshtë i neneve të Kushtetutës dhe KEDNJ-së dhe përmendja e tyre nuk mjafton për të ndërtuar një pretendim argumentues për shkelje kushtetuese. Kur pretendohet për shkelje të tilla të Kushtetutës, parashtruesit duhet të ofrojnë pretendime të bazuara dhe argumente bindëse (shih rastin e Gjykatës KI175/20, parashtrues: *Agjencia Kosovare e Privatizimit*, aktvendimi për papranueshmëri, i 27 prillit 2021, paragrafi 81, shih rastin e Gjykatës KI166/20, cituar më lart, paragrafi 51). Prandaj, në dritën e këtyre pretendimeve, Gjykata, në përputhje me praktikën e saj, e shpallë kërkesën e parashtruesit qartazi të pabazuar dhe rrjedhimisht të papranueshme.

Përfundim

85. Prandaj, Gjykata konkludon:
- i) që pjesa e pretendimeve nga kërkesa për shkelje të nenit 41 të Kushtetutës është e papranueshme për shqyrtim për shkak të mosshterimit të mjeteve juridike, siç përcaktohet me nenin 113.7 të Kushtetutës, parashihet me nenin 47.2 të Ligjit dhe specifikohet më tej me rregullin 39 (1) (b) të Rregullores së punës;
 - ii) që pjesa e pretendimeve nga kërkesa për shkelje të nenit 31 të Kushtetutës dhe nenit 6 të KEDNJ-së, në lidhje me procedurën e iniciuar nga parashtruesi i kërkesës më 14 dhjetor 2018, të deklarohen qartazi të pabazuara, sepse këto pretendime kualifikohen si pretendime që i takojnë kategorisë së (iii) pretendime “të paargumentuara dhe paarsyetuara” dhe të hidhen poshtë në pajtim me rregullin 39 (2) të Rregullores së punës; dhe
 - iii) që pjesa e pretendimeve nga kërkesa për shkelje të nenit 54 të Kushtetutës, të refuzohen sepse nuk ka objekt për shqyrtim kushtetues.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese e Kosovës, në pajtim me nenin 113.1 dhe 7 të Kushtetutës, nenet 20 dhe 47 të Ligjit dhe rregullin 39 (1) (b) dhe (2) të Rregullores së punës, në seancën e mbajtur më 30 mars 2022, njëzëri

VENDOS

- I. TË DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TË PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- I. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Nexhmi Rexhepi

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Gresa Caka-Nimani